EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

UDKAST TIL BERETNING

om LIBE-delegationsrejsen til Italien den 18.-19. september (nødsituation i nomadelejre)

ORDFØRER: Gérard DEPREZ

(N.B: Bilag I og II offentliggøres i særskilt dokument)

INDHOLD

DELEGATIONENS BERETNING.....3

1. Delegationen:

Den 7. juli 2008 afholdt Europa-Parlamentet en forespørgselsdebat om bl.a. den italienske regerings beslutning om at foretage en "folketælling" af personer, navnlig af romaer, som bor i nomadelejre i regionerne Latium, Campanien og Lombardiet.

Beslutningen som afslutning på forhandlingen blev vedtaget den 10. juli 2008, og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) fik af Formandskonferencen bemyndigelse til at sende en delegation til Rom for at mødes med nationale og lokale myndigheder med henblik på at få et bedre overblik over situationen i nomadelejrene, som er genstand for en række nødforanstaltninger, som blev vedtaget for nylig af den italienske regering.

Sidst i rapporten sammenfattes hovedbegivenhederne i forbindelse med ovennævnte forud for LIBE-delegationens besøg.

Bilag 1 indeholder et udvalg af officielle dokumenter vedrørende nødsituationen i nomadelejrene i Italien. I bilag 2 beskrives bidraget fra ngo'er.

På grund af Oversættelsestjenestens arbejdsbyrde ved afslutningen af Parlamentets valgperiode vil det ikke være muligt at få en fuldstændig oversættelse af bilag I og II.

Følgende deltog i delegationen:

Gérard DEPREZ, formand for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og leder af delegationen, Lívia JÁRÓKA (PPE-DE), Claudio FAVA (PSE), Viktória MOHÁCSI (ALDE), Els DE GROEN-KOUWENHOVEN (De Grønne), Roberta ANGELILLI (UEN) og Giusto CATANIA (GUE).

Følgende parlamentsmedlemmer deltog også i hele eller en del af delegationens arbejde:

Alfredo ANTONIOZZI (PPE-DE), Mario BORHEZIO (UEN), Armando VENETO (PPE-DE), Fabio CIANI (ALDE), Roberto FIORE (NI), Monica FRASSONI (De Grønne), Elisabetta GARDINI (PPE-DE), Marian-Jean MARINESCU (PPE-DE), Maria Grazie PAGANO (PSE), Luca ROMAGNOLI (NI), Senastiano SENZARELLO (PPE-DE), Adina-Ioana VALEAN (ALDE), Renate WEBER (ALDE), Stefano ZAPPALÀ (PPE-DE).

2. Besøget

Besøget fandt sted den 18.-20. september 2008, og delegationen fra Parlamentet havde lejlighed til at møde medlemmer fra begge kamre i det italienske parlament, med den italienske indenrigsminister, Roms borgmester, den italienske Tilsynsførende for Databeskyttelse og en række ngo'er.

På grundlag af Parlamentets beslutning af 10. juli 2008 fokuserede LIBE-delegationen navnlig på de følgende spørgsmål (som hører under LIBE-udvalgets kompetenceområde):

- risikoen for direkte eller indirekte forskelsbehandling (EF-traktatens artikel 13), der kan opstå som følge af en folketælling, der foretages af hensyn til den offentlige sikkerhed, af befolkningsgrupper såsom nomader af romaafstamning;

- beskyttelsen af menneskerettigheder på nationalt og europæisk plan;

- udvisningen af EU-borgere af grunde, der ikke er i overensstemmelse med europæisk lovgivning og særlig med direktiv 38/2004. (Dette spørgsmål er også genstand for en særlig LIBE-initiativbetænkning, der omhandler situationen i alle EU-medlemsstaterne, og der er sendt et spørgeskema til alle nationale parlamenter).

Den 18. september 2008

1. Møde med repræsentanterne for de nationale parlamenter[1]

I delegationens første møde deltog formanden og næstformanden for de nationale parlamentsudvalg vedrørende konstitutionelle anliggender og europæiske anliggender[2]:

- Rossana BOLDI, formand for Udvalget for Europæiske Anliggender, Senatet (Lega Nord)

- Mario PESCANTE, formand for Udvalget for Europæiske Anliggender, Kammeret (PDL)

- Domenico BENEDETTI VALENTINI, næstformand for Udvalget for Konstitutionelle Anliggender, Senatet (PDL)

- Roberto ZACCARIA, næstformand for Udvalget for Konstitutionelle Anliggender, Kammeret (PD*)*

Følgende parlamentsmedlemmer deltog også i mødet: Sandro GOZI (Deputato - PD) Maurizio TURCO (Deputato Radicals - PD), Rita BERNARDINI (Deputato Radicale - PD), SANTINI (Senatore PDL), MARINARO (Senatrice PD)

Fra den italienske side blev mødet åbnet med velkomsttaler, som understregede viljen til dialog med LIBE-delegationen, særlig med hensyn til:

- intern sikkerhed og forskelsbehandling (BOLDI),

- virkningen af udvidelsen med lande såsom Rumænien (PESCANTE),

- styrkelsen af grundlæggende rettigheder (VALENTINI),

- at det er nødvendigt snarest muligt at kontrollere italiensk lovgivnings overensstemmelse med EU-principper (ZACCARIA), som den italienske regering gjorde for nylig med hensyn til de tre forslag til "lovdekreter" om gennemførelse af direktiverne om flygtningestatus, familiesammenføring og fri bevægelighed for EU-borgere.

I sit svar på disse bemærkninger understregede formanden, Gérard DEPREZ, at formålet med LIBE-delegationen var at styrke dialogen mellem europæiske og nationale lovgivere og samtidig fuldt ud respektere deres uafhængighed.

---

[1] Der foreligger en lydoptagelse af mødet på den følgende adresse: http://www.radioradicale.it/scheda/262587/incontro-del-comitato-per-le-liberta-civili-la-giustizia-e-gli-affari-interni-del-parlamento-europeo-con-i

[2]

I den forbindelse oplyste han, at LIBE-udvalget særlig var bekymret over den italienske lov, der blev vedtaget for nylig, og som fastsætter det som en "skærpende omstændighed" i forbindelse med enhver forbrydelse, at lovovertræderen, når vedkommende begår forbrydelsen, opholder sig ulovligt i Italien. Ifølge LIBE og Kommissionens og Parlamentets Juridiske Tjeneste virker en sådan bestemmelse diskriminerende, og den er i strid med EF-principper om EU-borgerens frie bevægelighed.

I samme forbindelse nævnte Deprez forslaget til lovdekret om gennemførelse af direktiv 2004/38 (om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område), som kan være i strid med EF-lovgivningen.

Derefter tog følgende deltagere ordet:

- ROMAGNOLI, som understregede, at personer, som ikke er italienske statsborgere, kunne nyde godt af flere rettigheder og faciliteter end de italienske statsborgere, da de f.eks. ikke betaler skat og kommunale afgifter. For at bekræfte påstanden forelagde han den sammenfatning, der er vedføjet som bilag.

- Giusto CATANIA omtalte udtalelsen fra Parlamentets Juridiske Tjeneste om den skærpende omstændighed, og at den er diskriminerende, og han understregede, at sikkerhedsaspekter i forbindelse med udlændinges tilstedeværelse i Italien var blevet urimeligt dramatiseret.

- Els DE GROEN-KOUWENHOVEN understregede sin forbavselse over de modstridende budskaber i forbindelse med den italienske "sikkerhedspakke". Selv om formålet med sikkerhedspakken og de nylige hasteforskrifter ifølge den italienske regering primært var fuldstændig integration af romabefolkningen, lød der et andet budskab i rapporten fra Agenturet for Grundlæggende Rettigheder og fra andre kilder, i henhold til hvilke de fleste af de trufne foranstaltninger var undertrykkende, og de hævdede også, at det italienske Carabinieri gjorde sig skyldig i alvorlig mishandling af romabørn[1].

Mens hun talte, blev fru De Groen-Kouwenhoven afbrudt af protester fra flere italienske medlemmer af det nationale parlament og Europa-Parlamentet, og Deprez, formand, opfordrede hende til at koncentrere sig om lovspørgsmål. Hun gentog derefter Parlamentets og Kommissionens bekymring over den mulige forskelsbehandling af EU-borgere i tilfælde af udvisning fra nomadelejrene.

BOLDI, formand, afviste DE GROENs udtalelser som fuldstændig ubegrundede, og PESCANTE, formand, reagerede ved at afvise disse beskyldninger som et dårligt eksempel på mentaliteten i fru De Groen-Kouwenhovens land.

ZACCARIA, næstformand, gjorde i sit indlæg umiddelbart derefter de tilstedeværende opmærksom på, at DE GROEN ikke fremsatte beskyldninger mod nogen, men kun henviste til eksterne kilder.

Han opfordrede derefter de tilstedeværende til at fokusere på den italienske lovramme med særlige civilbeskyttelsesforanstaltninger i de indførte hasteforskrifter af maj 2008, i henhold

[1] Der er ved at blive foretaget en retlig undersøgelse af dette.

til hvilke der kræves fingeraftryk fra nomader. Sådanne ekstraordinære foranstaltninger kan, selv om de er administrative, ophæve anvendelsen af de almindelige retsregler midlertidigt. I henhold til ZACCARIA, næstformand, var gennemførelsen af hasteforskrifterne i det mindste i den første fase uensartet og gav anledning til alvorlig bekymring uden for og i Italien.

Først i en anden fase blev den retlige situation afklaret med indenrigsministerens vedtagelse af vejledende retningslinjer, som tidligere var blevet godkendt af den nationale databeskyttelsesmyndighed ("Garante").

Senator SANTINI tog derefter ordet og erindrede om, at han under Parlamentets tidligere valgperiode var ordfører for direktivet om EU-borgernes frie bevægelighed. Desværre var der på det tidspunkt ingen, der forestillede sig, at hundredetusinde EU-borgere ville bevæge sig frit, som det skete efter EU-udvidelsen med de nye medlemsstater. Derfor bør der i direktiv 2004/38 ikke blot tages hensyn til romaernes situation, men også mange andre mindretals situation.

VALENTINI, næstformand, erindrede de tilstedeværende om, at der allerede var blevet indført en objektiv nødsituation under den tidligere regering. Han tog det rejste spørgsmål om loven om den skærpende omstændighed til efterretning, men han informerede de tilstedeværende om, at domstolen i Latina for nylig indgav sagen til den italienske forfatningsdomstol, således at en endelig retsstilling snart ville være til rådighed. Han bekræftede også, at alle de forskellige samfund, der var til stede i Italien, skulle være lige for loven.

WEBER fokuserede også på den skærpende omstændighed. Hun nævnte, at skærpende omstændigheder generelt i strafferet er forbundet med den berørte persons særlige adfærd og ikke til hans/hendes status. Hun nævnte, at der kunne opstå en fortolkningskonflikt mellem den italienske forfatningsdomstol og EF-Domstolen.

MOHÁCSI stillede en række spørgsmål vedrørende:

- på hvilket grundlag man havde besluttet at fokusere på et særligt socialt mål (nomaderne),

- hvorfor Italien ikke havde opført romaerne som et nationalt mindretal,

- om hele sikkerhedspakken eller kun en del af den var blevet henvist til forfatningsdomstolen,

- om de nationale parlamentsmedlemmer mener, at man i sikkerhedspakken behandler EU-borgerne, tredjelandsstatsborgere og statsløse korrekt.

JÁRÓKA spurgte, hvor mange romabørn de italienske myndigheder havde fjernet fra deres forældre, og rejste spørgsmålet om den automatiske udvisning af EU-borgere for forbrydelser, der kan straffes med en fængselsdom på kun to år.

Senator MARINARO fremhævede betydningen af at integrere mindretal og at styrke den interparlamentariske dialog ved at forberede kommende møder med større fokus på de emner, der skal drøftes. Hun sluttede med at rose støtten fra Kommissionen.

ANGELILLI gav udtryk for, at den slags møder var nyttige og roste regeringens initiativ med at fremsende lovforslaget til Kommissionen. Hvad angår de organisationsmæssige aspekter i forbindelse med den slags møder, mente hun, at det kunne være af interesse at oversætte dokumenterne (f.eks. regeringens hasteforskrifter og udtalelsen fra Røde Kors).

Med hensyn til udtalelsen fra Parlamentets Juridiske Tjeneste understregede hun, at der kunne sættes spørgsmålstegn ved den skærpende omstændighed for EU-borgere, men at den kan være lovlig, når den anvendes på tredjelandsstatsborgere.

Endelig nævnte hun den kritiske situation for romabørn, som i praksis er forladt.

MARINESCU gav udtryk for en negativ holdning til det, PESCANTE, formand, bekræftede vedrørende sikkerhedsproblemer i forbindelse med Rumæniens optagelse i EU, da det rumænske samfund er et af de mest aktive og integrerede samfund i Italien. Der er ganske vist problemer, men de kan ikke generaliseres. I den forbindelse stillede han to spørgsmål: Hvad er det egentlige formål med "folketællingen"? Eksisterer der virkelig en social nødsituation, og hvordan agter myndighederne at løse den?

BOLDI, formand, **understregede** det væsentlige behov for at sikre alles identitet og særlig børns identitet, for at undgå, at de udnyttes af kriminelle net.

GOZI mente, at Italien stod over for et strukturelt problem, som næppe kan løses med nødforanstaltninger.

Han underrettede LIBE-delegationen om, at oppositionen stemte imod vedtagelsen af lovdekreterne med de samme argumenter, som LIBE-delegationen og Kommissionen har anført, navnlig den skærpende omstændighed.

Han nævnte gennemførelsen af direktiv 2004/38 i italiensk lovgivning og mente, at hvis EU-borgere pålægges en omvendt bevisbyrde (som i henhold til et af dekreterne skal bevise, at deres økonomiske ressourcer er lovlige), er det ikke i overensstemmelse med direktivet. Endvidere kunne manglende registrering efter tre måneders ophold i Italien ikke berettige udvisning af en EU-borger.

VALENTINI, næstformand, svarede JAROCKA, at beslutningen om den enkelte udvisning skal træffes af en dommer og ikke en administrativ myndighed. Som svar til MOHÁCSI mindede han om, at de italienske foranstaltninger ikke var rettet mod et bestemt mindretal, og at integration under alle omstændigheder er en tovejsproces, som kræver et oprigtigt ønske fra alle om at blive integreret i det italienske samfund.

BOLDI, formand, hævede mødet med at sige, at det var et nyttigt møde, og at det skulle følges op af andre møder, som burde være mere målrettede og bedre forberedt på forhånd, således at det kan styrke forbindelserne mellem de nationale parlamentsmedlemmer og medlemmerne af Europa-Parlamentet.

2. Møde med organisationer med offentligt mandat og ngo'er

I velkomsten til alle institutionerne og ngo'erne rejste DEPREZ, formand, en række spørgsmål såsom:

1) Deres præcise rolle i forbindelse med folkeoptællingen i nomadelejrene.

2) Hvordan dataene blev indsamlet under folketællingen.

3) Hvordan de vurderer romaernes situation i Italien, og hvordan man sikrer beskyttelsen af menneskerettigheder og borgerrettigheder.

UNCHR-repræsentanten, Paolo ARTINI, oplyste, at 20 % af de 160.000 romaer i Italien kommer fra Balkanlandene, og at de ikke kan udvises, da de kan betragtes som asylansøgere. Han fordømte den stigende racisme og det stigende fremmedhad i flere områder af det italienske samfund og mere generelt en voksende ligegyldighed fra befolkningens side over for tredjelandsstatsborgeres situation.

Desværre fører de italienske myndigheder ikke en egentlig integrationspolitik, og de fordømmer endvidere ikke så stærkt, som de burde, racistiske handlinger og lejlighedsvise episoder med mishandling og vold fra de retshåndhævende myndigheders side. Han erindrede om UNCHR's Romacharter og anførte, at hovedansvaret for den nuværende situation ligger i politikkers og politikeres manglende vilje.

UNICEF-repræsentanten, SALVAN, sagde, at UNICEF har lanceret en kampagne mod alle former for diskrimination samt for børns rettigheder og har haft en række møder og drøftelser med indenrigsminister MARONI om den mulige virkning af sikkerhedspakken og hasteforskrifterne. Han understregede, at det er nødvendigt at bygge på en ægte dialog med romabefolkningen, samt at Italien officielt anerkender romaerne som en nationalitet i henhold til Europarådskonventionen. Han understregede behovet for en effektiv integrationspolitik ved at fremme skolegang, arbejde, børns rettigheder, sundhed, boliger etc.

Repræsentanten fra det italienske Røde Kors (IRC), CAPUANO, oplyste, at IRC arbejder for regeringens ekstraordinære kommissær som mellemled, og at det med hensyn til folketællingen kun spiller en aktiv rolle i Rom. IRC deltager ikke i folketællingen i Napoli og Milano, hvor Røde Kors kun arbejder for at yde sundhedsmæssig støtte.

I Rom indsamlede Røde Kors "fogli notizie" (kort med oplysninger om sundhed, fornavn, efternavn etc.) fra dem, der deltog frivilligt i folketællingen, og det uddelte også særlige kort, som gav fri adgang til sundheds- og borgertjenester i Rom.

Hvad angår folketællingen, var Røde Kors til stede i 36 bosættelser, som hovedsagelig var ulovlige, og koncentrerede sig navnlig om sårbare personer. IRC vil indsamle oplysninger om den nuværende situation direkte indtil midten af oktober.

I henhold til Røde Kors var det ikke nødvendigt at indsamle fingeraftryk, og alle personoplysningerne blev opbevaret af en databeskyttelsesansvarlig fra IRC, og der er kun adgang til dem på strenge betingelser (f.eks. for dommere i forbindelse med strafferetlige undersøgelser).

Der bliver sendt en udgave med anonymiserede data til et institut med statistiske formål.

Derved opfatter IRC sin opgave som en måde at give 2.500 personer i en sårbar situation en identitet.

CAPUANO besvarede derefter en række spørgsmål fra De Groen, Valean, Weber, Romagnoli, Borghezio og Frassoni.

LUONGO, repræsentant for OPERA NOMADI, nævnte en række generelle tal vedrørende romamindretallet og mindede om, at dets tilstedeværelse i Italien stammede fra det 14. århundrede, at 60-70 % af dem var under 18 år, og at den forventede levetid i gennemsnit var 20 år lavere end for resten af befolkningen. Personer med skolegang udgjorde et mindretal, og at forladte og misbrugte børn meget ofte blev fjernet fra forældrene og anbragt på institutioner.

Repræsentanten for AMNESTY INTERNATIONAL fordømte den stigende racisme og det voksende fremmedhad i nogle dele af befolkningen i Italien (hvilket også bekymrer en række offentlige myndigheder på højt niveau) samt den voksende frygt for og had imod tredjelandsstatsborgere. Han mente, at denne bekymrende udvikling delvist fik næring hos befolkningen fra en række politiske partier og en vildledende offentlig formidling af målene med sikkerhedspakken og hasteforskrifterne.

Repræsentanten for CARITAS oplyste, at der i henhold til Opera Nomadi er 200.000 romaer, hvorimod den italienske indenrigsminister taler om 130.000 romaer, hvoraf ca. 50 % er italienske statsborgere. Desværre er den seneste almindelige folketælling i Italien fra 1995. Ifølge Caritas finder der forskelsbehandling sted. Spørgsmålet er blevet ignoreret i årevis, og nu eksploderer det. Repræsentanten for Caritas talte også om de forskellige slags lejre, hvoraf nogle er lovlige og andre ikke, og nogle forvaltes af Rom amt.

Repræsentanten for COMUNITA DI ST EGIDIO, Paolo CIANI, understregede, at indenrigsminister MARONI selv under en parlamentshøring den 25. juni bekendtgjorde, at "vi har anmodet præfekterne om at indsamle fingeraftryk fra alle, herunder mindreårige", og at pressen formidlede dette budskab til befolkningen. Endvidere indledte regeringens ekstraordinære kommissær i Napoli indsamlingen af fingeraftryk fra 350 personer (herunder 50 mindreårige). Indsamlingen blev derefter standset på grund af kritikken fra de europæiske myndigheder (Europa-Parlamentet og Europarådets højkommissær for menneskerettigheder). CIANI erkendte derfor, at de "retningslinjer", der blev vedtaget den 23. juli, indeholdt en korrekt fortolkning af, hvordan "hasteforskrifterne" burde have været anvendt. Desværre blev retningslinjerne ikke offentliggjort, ikke engang med en pressekonference, hvilket har ført til forvirring og problemer for dem, der har været interesseret i at anvende dem.

GRAZIANO, repræsentant for ARCI, gjorde opmærksom på, at romaerne er det største europæiske mindretal, og derfor bør problemet tages op på EU-plan. Han mente også, at hvis det egentlige mål var at integrere denne gruppe bedre i det italienske samfund, ville ministeren for velfærd have været et bedre valg. Han understregede også, at den bedste måde at integrere romabefolkningen på ville være at tilknytte romaernes repræsentanter til integrationsprogrammerne ved at bekæmpe særlig udnyttelse af børn og ved at eliminere enhver form for ghettodannelse.

GUARNERI, repræsentant for foreningen "Roma and Sinti insieme", tilsluttede sig de foregående talere og hævdede, at der ikke var sket en egentlig inddragelse af romasamfundet, som følte sig udelukket fra enhver form for dialog. Det understregede, at romanibefolkningen ikke bør forskelsbehandles selv på grundlag af en tilsyneladende "positiv" forskelsbehandling. Han anfægtede også den nuværende EU-politik på dette område og den manglende

gennemsigtighed i forbindelse med den endelige anvendelse af de 250 millioner euro, EU har bevilget til medlemsstaterne, til at tage fat på romanødsituationen på europæisk plan.

Fredag den 19. september 2008

Møde med "Garante" - den italienske databeskyttelsesmyndighed

Professor Francesco PIZZETTI, formand for "Garante",[1] (DPA), fulgt op af PAISSAN og CHIARAVALLOTI fra den samme myndighed og af BUTTARELLI, generalsekretær, bød LIBE-delegationen velkommen.

Professor PIZZETTI informerede delegationen om, at når hasteforskrifterne var blevet vedtaget, ville databeskyttelsesmyndigheden anmode præfekterne i deres egenskab af ekstraordinære kommissærer om at give oplysninger om, hvordan folketællingen skulle have været udført. Hvis det fremgik af svarene, at præfekterne gennemførte forskrifterne på forskellige måder, ville DPA kontakte indenrigsministerens kabinet for at sikre, at gennemførelsen af forskrifterne var konsekvent. Derfor besluttede indenrigsministeriet at udsende retningslinjerne og samtidig tage højde for udtalelserne fra den italienske databeskyttelsesmyndighed og EU-databeskyttelsesmyndighederne, og særlig udelukke oprettelse af databaser og profilanalyser.

Derfor blev den italienske databeskyttelsesmyndighed og indenrigsministeriet for at undgå forskelsbehandling på grundlag af nationalitet enige om ikke at indsamle etniske og religiøse data og kun at indsamle sundhedsdata på et frivilligt grundlag.

I den forbindelse påpegede databeskyttelsesmyndigheden, at der kun skulle tages fingeraftryk, når det var umuligt at identificere personer på andre måder, idet der skelnes mellem mindreårige på 6 år (i de almindelige retsregler fastsættes, at de retshåndhævende myndigheder kan anmode om fingeraftryk fra en mindreårig, og at den offentlige anklager i dette tilfælde træffer foranstaltninger, mens det i retningslinjerne fastsættes, at der uden en forhåndstilladelse fra den offentlige anklager ikke kan tages fingeraftryk fra en mindreårig). Der skal endvidere skelnes mellem mindreårige på mellem 6 og 14 år og mindreårige på mellem 14 og 18 år samt voksne.

Kontakterne mellem ministeriet og databeskyttelsesmyndigheden fortsatte, og da retningslinjerne til sidst blev fremsendt til databeskyttelsesmyndigheden, anmodede han om at få dem offentliggjort.

DPA forlangte også, at ulovligt indsamlede data skulle tilintetgøres, at der ikke måtte oprettes en database, og at der skulle udføres passende kontroller.

Som svar på spørgsmål fra medlemmer af Europa-Parlamentet oplyste professor Pizzetti, at:

- DPA fortsat kun vil kontrollere på stedet på anmodning fra registrerede personer for at vurdere, om retningslinjerne anvendes korrekt;

- DPA hidtil ikke har modtaget klager fra en person over, at hans/hendes data er blevet

[1] http://www.garanteprivacy.it/garante/navig/jsp/index.jsp, Piazza di Monte Citorio nr. 121, 00186 Rom, *e-mail*: garante@garanteprivacy.it, tlf.: (+39) 06.69677.1.

misbrugt;[1]

- der kun blev indsamlet fingeraftryk og data vedrørende etnisk tilhørsforhold og religion i Napoli, da folketællingen startede. DPA greb ind for at standse det. I Rom ventede præfekten på, at DPA skulle gribe ind, før han startede folketællingen, og i Milano er der kun taget fingeraftryk fra fire personer som led i strafferetlige efterforskninger.

Møde med Gianni ALEMANNO, borgmester i Rom

Efter en hjertelig velkomst til LIBE-delegationen understregede borgmester ALEMANNO, at:

- situationen i nomadelejrene ikke længere kunne accepteres, og at det var nødvendigt at indføre nødforanstaltninger;

- foranstaltningerne vil blive truffet under ledelse af de ekstraordinære kommissærer, og at man vil garantere fuldstændig beskyttelse af menneskerettighederne, forbud mod forskelsbehandling og de berørtes sikkerhed;

- mange mennesker, der bor i nomadelejrene er italienske statsborgere, andre er EU-borgere og tredjelandsstatsborgere i en situation, som skal bekræftes (uanset deres etniske tilhørsforhold eller andre spørgsmål);

- det er nødvendigt at yde bistand og at tage sig af integrationen af nomader med henblik på at planlægge sådanne interventioner;

- det er nødvendigt først at få mere at vide om nomader (svar på et spørgsmål fra CATANIA, medlem af Europa-Parlamentet, om den omstændighed, at skoleprogrammer allerede er påbegyndt, men at der ikke er truffet foranstaltninger vedrørende nomadebørns skolegang og om behovet for omgående interventioner i lejrene);

- de foranstaltninger, de tidligere byforvaltninger havde planlagt, er blevet opretholdt, mens man afventer afslutningen af folketællingen i midten af oktober; derefter vil præfekten, som på nuværende tidspunkt har alle beføjelser vedrørende integration af nomader i henhold til de forskrifter, regeringen har godkendt, lancere en række foranstaltninger på områderne integration, boliger, skolegang, uddannelse, arbejde etc.

Borgmester ALEMANNO oplyste også, at det vedrørende de indsamlede data er præfektens ansvar at forvalte dem. Hvad angår direktivet om fri bevægelighed, anførte han, at en person i henhold til italiensk lovgivning bliver udvist, hvis den pågældende opholder sig ulovligt i Italien.

---

[1] *Medlemmerne af Europa-Parlamentet stillede generelt spørgsmål om: forholdsmæssigheden og nødvendigheden af hasteforskrifterne og erklæringen af undtagelsestilstand, hvad der skete i tiden mellem forskrifterne og udstedelsen af retningslinjerne, forskellen mellem oplysningerne fra det italienske Røde Kors og fra myndighederne (Catania), hvordan CRI behandler oplysningerne, og om databeskyttelsesmyndigheden vil foretage en undersøgelse for at kontrollere, om oplysningerne behandles i henhold til retningslinjerne (Fava), om indsamlingen af data vedrørende mindreårige er i overensstemmelse med de almindelige italienske retsregler eller en fravigelse af dem (Renate Weber), flere oplysninger om de data, der er indsamlet under folketællingen (Mohacsi), fingeraftryk fra mindreårige, de samfundsmæssige grunde til folketællingen, DPA's indgreb (Agnoletto) etc. De tilgængelige svar er tilføjet ovenfor i udtalelserne fra DPA.*

Møde med MARONI, indenrigsminister

og med Ronchi, minister for europæiske anliggender

Indenrigsminister MARONI bød LIBE-delegationen velkommen og henviste til det første møde med Deprez, formand, hvor spørgsmålet om hasteforskrifter blev rejst.

Han oplyste, at hasteforskrifterne er ved at blive gennemført, og særlig folketællingen af personerne og fastlæggelsen af behovene var langt fremme. En første rapport med alle de relevante oplysninger blev allerede den 1. august fremsendt til Barrot, som er næstformand i Kommissionen.

Derefter blev der modtaget et positivt svar fra Kommissionen. Barrot tog faktisk rapportens indhold til efterretning, og særlig forsikringen fra minister Maroni om, at der ikke blev indsamlet data på grundlag af etnisk tilhørsforhold og religion. Barrot anmodede om at blive holdt underrettet om anvendelsen på stedet af indenrigsminister Maronis retningslinjer til præfekterne.

Han gav delegationen de følgende aktuelle oplysninger vedrørende folketællingen: Folketællingen fandt sted for 1.588 personer i Lombardiet, heraf 773 mindreårige, 1.608 personer i Campania, heraf 786 mindreårige, 2.679 personer i Lazio, heraf 1.228 mindreårige.

Han informerede også delegationen om, at 1.525 børn går i skole, hvilket viser, at der er behov for at udarbejde en plan for skolegang sammen med undervisningsministeriet, UNICEF og Røde Kors.

I henhold til den nuværende plan vil folketællingen i de tre regioner blive afsluttet midt i oktober, og derefter iværksættes den anden fase af gennemførelsen af hasteforskrifterne. I den anden fase skal de ekstraordinære kommissærer:

- finde passende steder til de nye "lovlige" lejre, der skal erstatte de ulovlige lejre,

- sikre børns skolegang,

- fremme integration af samfundene, social og sundhedsmæssig bistand, uddannelse og arbejde.

Indtil videre har indbyggerne i nomadelejrene reageret positivt på folketællingen, der sigter på at give dem en identitet og en fremtid.

Han svarede sammen med minister Ronchi på en række spørgsmål fra medlemmer af Europa-Parlamentet og tilføjede, at formålet med foranstaltningen er at få fjernet ulovlige lejre og afskaffe de nedværdigende forhold, under hvilke nomaderne bor i lejrene. Formålet er at oprette landsbyer, hvor der er tjenester og strukturer til rådighed, med henblik på at sikre fredelig sameksistens (ligesom i Voghera).

Ministrene udtrykte håb om, at det også takket være dette besøg vil blive muligt at rydde, om ikke de politiske modsætninger, så i det mindste misforståelserne af vejen. Set fra hans synspunkt viste den italienske regering allerede vilje til at finde en løsning, der er forenelig med EU-principperne, også for de tre forslag til lovdekreter, som indgår i

"sikkerhedspakken".

Indenrigsminister MARONI kom nærmere ind på disse tekster og fremførte, at

- Kommissionen kun anfægtede dekretet vedrørende EU-borgere og fri bevægelighed, hvorimod han havde fået grønt lys for de andre to foranstaltninger (om familiesammenføring og asyl);

- der var behov for en supplerende undersøgelse i den italienske regering og i det italienske parlament, og at han ville sende en revideret tekst til Kommissionen og Parlamentet for at undgå uoverensstemmelser med EU-lovgivningen.

Vedrørende den allerede gældende foranstaltning, med hvilken der indføres skærpende omstændigheder i strafferet for EU-borgere, som opholder sig ulovligt i Italien, sagde ministeren, at det for de italienske myndigheder var klart, at den skærpende omstændighed kun skulle anvendes på tredjelandsstatsborgere. Han var klar over, at spørgsmålet gav anledning til problemer med overensstemmelse med EU-lovgivning, men bekræftede, at det fortrinsvis ville blive løst ved hjælp af en "autentisk" fortolkning af loven og ikke en formel ændring af foranstaltningen.

Hvad angår folketællingen i nomadelejre og de data, der er indsamlet i Napoli før udstedelsen af retningslinjerne, sagde ministeren, at de ville blive behandlet igen i henhold til retningslinjerne.

Han oplyste også, at efter godkendelsen af Amato-dekretet er 350 EU-borgere blevet udvist på individuel basis på grundlag af en særlig administrativ lov, og at der ikke er EU-borgere i midlertidige tilbageholdelsescentre for indvandrere.

Vedrørende angrebene i lejren i Ponticelli oplyste indenrigsminister MARONI, at den retslige undersøgelse endnu ikke er afsluttet.

Han oplyste også, at der er stillet 3 millioner euro til rådighed til folketællingen, og at indenrigsministeriet og undervisningsministeriet i den anden fase vil tildele midler til regioner, provinser og kommuner i samarbejde med UNICEF.

Han oplyste, at der den 9. oktober vil blive afholdt et møde mellem de italienske og rumænske myndigheder, mens indenrigsminister MARONI den 30. september vil møde den rumænske indenrigsminister DAVID i Bukarest.

Da DEPREZ, formand, sammenfattede mødet, spurgte han indenrigsminister MARONI, om han havde forstået, at lovforanstaltningerne vedrørende EU-borgeres frie bevægelig og skærpende omstændigheder skulle revideres i henhold til vejledningen fra EU-institutionerne. MARONI bekræftede dette.

Besøg i to roma-nomadelejre[1]

Delegationen besøgte først Casilino 900-lejren og derefter Salone-lejren.

[1] *Lejrene blev aftalt med den politiske gruppe den 10. september 2008.*

Casilino 900, Via Casilina, S-E forstad til Rom

Ifølge pressen bor der 650 personer i Casilino 900-lejren, heraf 250 mindreårige. Lejren blev oprettet for over 35 år siden, og den er aldrig blevet godkendt. Selv om amtets hygiejnetjenester tidligere har fjernet over 500 t materiale, fremstod lejren som en gruppe barakker i meget dårlig stand, som en "favela". Situationen forværres af manglen på vand og elektricitet og på grund af varmesystemet, som blev lukket ned, efter at de retshåndhævende myndigheder havde været der og konstateret, at det ikke var lovligt etableret.

Flere medlemmer af delegationerne aflagde besøg i lejren og diskuterede forholdene med indbyggerne.

Deprez syntes, at forholdene var meget chokerende, særlig på grund af den langvarige situation og de manglende minimumsstandarder, der gælder for et normalt liv.

Ifølge uofficielle oplysninger på stedet prioriterer de italienske myndigheder lukningen af Casilino 900 og overførslen af indbyggerne til en "lovlig" lejr.

Campo Salone, Via di Salone 323, Rom

Salone-lejren forvaltes af Rom kommune sammen med et socialt kooperativ. Ifølge pressen består den af 135 containere eller campingvogne, og der bor 700 mennesker i lejren. Der er stillet en skolebus til rådighed, nogle romaer arbejder uden for lejren. Ved første øjekast er leveforholdene langt bedre end i Casilino 900-lejren, og det viser, at det kan lade sig gøre at opnå større menneskelig værdighed i en midlertidig bosættelse.

Derfor var det selv i dette tilfælde svært at forstå, hvordan mennesker, som har boet der i årevis, stadig kan betragtes som "nomader".

Pressekonference - *Sted*: *Hotel Ambasciatori*[1]

Pressekonferencen kan høres på: http://www.radioradicale.it/scheda/262633

[1] Ambasciatori Palace Hotel**,** Via Vittorio Veneto 62 - 00187 Rom, tlf. +39 06 47 493.

KONKLUSIONER

LIBE-delegationens besøg var efter ordførerens mening nyttigt, selv om det var kort.

1. Det gjorde det muligt at forvisse sig om den sociale spænding og det klima, der for tiden præger Italien med hensyn til nomaders situation. Uroen breder sig, og der synes at være en stigende følelse af usikkerhed hos italienere og udlændinge i dagligdagen. Der har været et stigende antal episoder forbundet med fremmedhad og racisme, og nogle af dem omfatter hidtil uset vold. Den bekymring i offentligheden, der nævnes, er stadig til stede, og den er begrundelsen for sikkerhedspakken og hasteforskrifterne, og overreaktionen i medierne og den politiske debat synes snarere at have en forstærkende end en dæmpende effekt på de eksisterende spændinger i det italienske samfund.

2. Besøget gjorde det muligt at undersøge og til dels forstå den juridiske kompleksitet i de foranstaltninger, de italienske myndigheder har truffet som led i den såkaldte sikkerhedspakke. Pakken samler et lovdekret, der er konverteret til lov, tre lovdekreter, et almindeligt lovforslag og fire statslige bekendtgørelser vedtaget i henhold til civilbeskyttelsesordningen. En så kompleks juridisk struktur var (og er stadig) svær at forstå. Den er blevet formidlet til offentligheden og medierne på en forenklet og ukorrekt måde og har skabt en række grå områder, hvor yderligere foranstaltninger var påkrævet, f.eks. vedtagelsen (efter Kommissionen anmodning om oplysninger og vedtagelsen af Parlamentets beslutning) af ministerielle retningslinjer, som supplerer bekendtgørelserne.

3. Selv om det var præget af en klar misforståelse (sandsynligvis på grund af oversættelsesproblemer) af et indlæg fra et medlem af LIBE-delegationen, var mødet med medlemmer af det italienske parlament meget interessant, da det gjorde det muligt at få bekræftet de problemer, der kan opstå ved gennemførelsen af EU-foranstaltningerne (f.eks. direktivet om fri bevægelighed for EU-borgere). Ved mødets slutning blev der udtrykt ønske om at afholde yderligere møder om mere præcise emner og med længere forberedelsestid.

4. Det gjorde det muligt at indhente synspunkter, bemærkninger og kritik fra repræsentanter for institutioner (såsom Røde Kors og UNHCR) samt fra ngo'er om den omstændighed, at de offentlige myndigheder længe har undervurderet nomaders forhold, og at situationen er alvorligt forværret.

5. Det gav mulighed for at få præciseringer og forsikringer fra regeringsrepræsentanter, særlig om følgende:

- De gældende skærpende omstændigheder vil ikke finde anvendelse på EU-borgere, og loven bliver ændret (eller juridisk fortolket) i overensstemmelse hermed, og derfor er det i den forbindelse op til Kommissionen at overvåge situationen.

- Lovdekretet om ændring af den italienske lov om gennemførelse af direktiv 2004/38 bliver trukket tilbage, og der vil blive vedtaget et nyt lovforslag i henhold til Kommissionens henstillinger, som ikke gør manglende registrering efter tre måneders ophold ulovligt. I den forbindelse skal det bemærkes, at regeringen som lovet har trukket forslaget til lovdekret tilbage.

- Formålet med folketællingen i nomadelejrene var at styrke den sociale integration af det

berørte samfund, særlig for mindreårige.

- Der blev og bliver ikke oprettet en database, og de indsamlede data bliver behandlet ligesom alle andre tilsvarende data, og ingen mindreårige under 14 år bliver identificeret eller får taget fingeraftryk uden tilladelse fra retsmyndigheden. Det bliver den nationale databeskyttelsesmyndighed, der skal foretage de passende kontroller.

Ministeren meddelte, at situationen bliver klarere efter den første fase af folketællingen (i midten af oktober), efter at præfekterne ("Commissari") har vedtaget genbosættelsesplanerne for de lovlige og ulovlige lejre og fastsat programmer, der sigter på at støtte og integrere medlemmerne af det berørte samfund (særlig børnene).

6. Det gjorde det muligt at bekræfte, at de lokale myndigheder er indstillet på at finde en passende løsning for nomadelejrene, særlig for den "favela-lignende" situation i en ulovlig 35 år gammel nomadelejr (Casilino 900), som ligger kun 10 km fra den italienske hovedstads centrum.

Hovedbegivenheder før LIBE-delegationens besøg

2007:

31. oktober. En italiensk kvinde ved navn Giovanna Reggiani bliver voldtaget og dræbt i Rom. Den hovedmistænkte er en rumænsk statsborger (bliver senere dømt). Efter denne brutale forbrydelse begynder offentligheden at forlange sikkerhedsforanstaltninger. En række personer, som ikke var italienere, blev udvist.

17. august. En italiensk cyklist bliver overfaldet under en cykeltur i Tor di Valle, en forstad til Rom. Cyklisten dør et par måneder senere som følge af overfaldet. To rumænere bliver dømt for overfaldet.

2008:

10. maj. I forstaden Ponticelli (Napoli kommune) anklages en 16 år gammel romapige for forsøg på at kidnappe et ni måneder gammelt barn. I de følgende dage (12.-14. maj) bliver flere romaer angrebet fysisk, og ukendte personer sætter ild til nogle romaskure. Den 15. maj bliver alle romaindbyggere tvunget til at forlade Ponticelli-lejrene og flytte til lejre (og skoler) i andre distrikter. Ifølge rygter blev denne voldelige reaktion fremskyndet af den lokale mafialignende kriminalitet (Camorra)[1]. Det er også blevet understreget, at det område, hvor lejrene lå, alligevel skulle ryddes senest den 4. august for at gennemføre det bygenopretningsprogram (PRU), som byrådet havde vedtaget. Den 29. maj 2008 talte viceindenrigsministeren til det italienske parlament og fordømte uforbeholdent volden og intolerancen over for romaerne samt bekræftede regeringens vilje til at handle bestemt for at fjerne årsagerne til disse udtryk for intolerance. Agenturet for Grundlæggende Rettigheder udarbejdede en "hændelsesrapport" om disse begivenheder, som blev offentliggjort den 4. august.

21. maj. Under henvisning til § 5 i loven om civil beskyttelse erklærede formanden for det italienske ministerråd undtagelsestilstand i regionerne Campania, Lombardiet og Latium. Beslutningen blev begrundet med bekymringen i offentligheden på grund af eksistensen af ulovlige nomadelejre og risikoen for den interne offentlige orden. Undtagelsestilstanden erklæres ved dekret indtil den 31. maj 2009. Dekretet suppleres med tre særlige "ordinanze"[2] vedtaget den 30. maj ("ordinanze" 3676, 3677 og 3678), som fastsætter folketælling af personer, herunder mindreårige, som bor i de ulovlige og lovlige lejre i Napoli, Rom og

---

[1] Hændelsesrapport fra Agenturet for Grundlæggende Rettigheder om "Voldelige angreb på romaer i Ponticelli-distriktet i Napoli i Italien", s. 6; De Arcangelis: "Napoli, ancora roghi contro i Rom, la Comorra dietro gli assalti " i La Repubblica af 15. maj 2008, s.11.

[2] "Ordinanze" er ekstraordinære, midlertidige administrative foranstaltninger, som den offentlige nationale, regionale og lokale myndighed kan vedtage i henhold til en lov (såsom loven om civil beskyttelse) for at dæmme op for ekstraordinære kriser eller trusler. I en ordinanze skal den lovgivning, som midlertidigt kan fraviges, anføres, men den skal altid opfylde retsordensprincipperne og de internationale aftaler samt EU-lovgivning. De betingelser, der skal opfyldes, når man gør brug af disse undtagelsesbeføjelser, er blevet fastsat af den italienske forfatningsdomstol ved flere domme (den seneste er dom nr. 277 af 16. juli 2008, de foregående domme er dom nr. 284 af 2006, 127 af 1995, 418 af 1992, 201 af 1987, 4 af 1977, 26 af 1961 og 8 af 1956).

Milano. Lokale præfekter blev i deres egenskab af ekstraordinære kommissærer pålagt at gennemføre denne "ordinanze"[1].

23. maj. Den italienske regering vedtager de andre retlige foranstaltninger i den italienske sikkerhedspakke.

1. Den første foranstaltning er lovdekret[2] nr. 92 af 23. maj 2008 (konverteret den 24. juli 2008 ved endelig lov nr. 125) med titlen "Hasteforanstaltninger vedrørende den offentlige sikkerhed", som bl.a. omfatter følgende:

a) Udlændinge udvises, og EU-borgere sendes ud af landet ved en domstolsafgørelse, hvis de idømmes mere end to års fængsel.

b) Hvis en udlænding, som begår en lovovertrædelse, har ulovlig status, bliver det tilføjet til listen over skærpende omstændigheder i straffeloven.

c) Udlejning af en bolig til ulovlige indvandrere straffes med en fængselsdom på mellem seks måneder og tre år.

d) Under hensyntagen til de generelle retsprincipper har borgmestre beføjelse til bl.a. at vedtage begrundede hasteforanstaltninger med henblik på at forhindre og afhjælpe alvorlige trusler mod den offentlige og bymæssige sikkerhed. Begrebet "den offentlige og bymæssige sikkerhed" fastsættes ved dekret af 5. maj 2008 fra indenrigsministeren.

2. Det andet sæt foranstaltninger er **to lovforslag** (forelagt for det italienske parlament den

[1] I Italiens "ordinanze" er der navnlig taget højde for følgende: "2. Den befuldmægtigede kommissær skal på sit territorielle kompetenceområde, evt. også som undtagelse fra de gældende bestemmelser for miljø, landskabsplanlægning, hygiejne og sundhed, fysisk planlægning, lokalt politi, trafik og færdsel samt med forbehold for pligten til at sørge for de nødvendige sundheds- og miljøbeskyttelsesforanstaltninger, gennemføre følgende initiativer:
a) udarbejde handlingsplaner for at finde en løsning på nødsituationen;
b) overvåge de godkendte lejre, hvor der bor nomadesamfund, og identificere ulovlige lejre;
c) identificere og optælle de personer, herunder børn, og familier, der bor i de lejre, som er nævnt i punkt b), ved hjælp af personlige identifikationsmidler;
d) træffe de nødvendige foranstaltninger med bistand fra politiet over for personer omhandlet i punkt c), der er eller kan være genstand for administrative eller retslige foranstaltninger med henblik på bortvisning eller udvisning;
e) udpege andre egnede steder til opførelsen af godkendte lejre, såfremt de eksisterende lejre ikke opfylder boligkravene;
f) træffe foranstaltninger, der tager sigte på rydning og sanering af de områder, hvor de ulovlige lejre ligger;
g) foretage de første indgreb, der skal sikre genindførelsen af et minimumsniveau af sociale ydelser og sundhedsydelser;
h) træffe foranstaltninger, der fremmer inddragelsen og den sociale integration af personer, der er overflyttet til godkendte lejre, med særlig henvisning til støtteforanstaltninger og integrerede projekter for børn samt aktioner, der tager sigte på at bekæmpe ulovlig handel, tiggeri og prostitution;
i) overvåge og fremme de iværksatte initiativer i de godkendte lejre for at fremme skolegang og erhvervsuddannelse samt deltage i aktiviteterne med at opføre eller sanere boliger;
l) træffe enhver foranstaltning, der er hensigtsmæssig og nødvendig for at finde en løsning på nødsituationen."

[2] I henhold til artikel 96 i den italienske forfatning er et lovdekret en midlertidig lov, som omgående kan fuldbyrdes, og som regeringen vedtager i forbindelse med ekstraordinære omstændigheder. Parlamentet skal konvertere lovdekretet til en endelig lov senest 60 dage efter vedtagelsen (om nødvendigt med ændringer). I dette tilfælde blev dekretet konverteret ved lov nr. 125, der blev bekendtgjort den 24. juli.

3. juni 2008).

I det første lovforslag (på nuværende tidspunkt senatslov nr. 733, som stadig behandles, således at teksten indtil videre er foreløbig) fastsættes en række udlændingerelaterede bestemmelser, bl.a. de følgende:

a) Ved ulovlig indrejse idømmes den pågældende en fængselsdom på seks måneder til fire år. I sådanne sager skal domstolen under anvendelse af de hurtigst mulige retslige procedurer også afsige kendelse om udvisning af den pågældende udlænding.

b) Udlændinge kan tilbageholdes i identifikations- og udvisningscentre i 60 dage med henblik på at blive identificeret. Hvis dette ikke er muligt i løbet af 60 dage, kan en dommer give tilladelse til at forlænge tilbageholdelsen med yderligere 60 dage på anmodning af politichefen. Tilbageholdelsens maksimale varighed bliver øget til 18 måneder (i stedet for de nuværende 60 dage).

c) Politichefen kan, før fristen på 60 dages tilbageholdelse udløber, gennemføre udvisningen af en udlænding, hvis han omgående underretter den kompetente domstol om det.

d) Det vil være muligt at opnå italiensk statsborgerskab gennem ægteskab efter to års ophold i Italien.

Det andet lovforslag omhandler ratificeringen af Prümaftalen, som ikke direkte berører tredjelandsstatsborgere

Det tredje sæt foranstaltninger i sikkerhedspakken blev fremsendt til de parlamentariske udvalg i form af tre lovforslag[1] udarbejdet af regeringen med henblik på at ændre den eksisterende lovgivning om gennemførelse af tre EU-direktiver:

a) Direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. Ifølge lovdekretet:

- Skal EU-borgere, som ønsker at opholde sig i Italien i mere end tre måneder, bevise, at de har tilstrækkelige midler fra lovlige kilder til at forsørge dem selv og deres familie. De skal også have en sygeforsikring eller være frivilligt registreret i den nationale sundhedstjeneste.

- Kan EU-borgere blive sendt ud af Italien med begrundelse i den offentlige sikkerhed, hvilket bl.a. omfatter, at de ikke har ladet sig registrere hos de kompetente myndigheder senest 10 dage efter perioden på tre måneder, eller hvis de kan anses for at være en konkret, reel og alvorlig trussel mod grundlæggende menneskerettigheder eller mod den offentlige sikkerhed eller den offentlige moral. De bliver hurtigst muligt sendt ud af landet, hvis deres ophold synes at være uforeneligt med en "civil og sikker sameksistens", hvilket kan påvises ved, at de ikke har en bolig, som opfylder bymæssige og sundhedsmæssige krav.

[1] Et lovdekret er i henhold til den italienske forfatning en lov vedtaget af regeringen ved bemyndigelse fra Parlamentet, som fastsætter de principper og grænser, der skal følges. Før den endelige vedtagelse skal regeringen høre de kompetente parlamentsudvalg.

b) Direktiv 2003/86/EF om ret til familiesammenføring (for tredjelandsstatsborgere (ikke-EU-borgere)). I henhold til lovdekretet kan der anmodes om dna-test for ansøgerens regning, hvis betingelserne for familiesammenføring ikke kan bekræftes med sikkerhed ved hjælp af dokumenter fremsendt af myndighederne i ansøgerens oprindelsesland, eller hvis der er tvivl om de indsendte dokumenters ægthed.

c) Direktiv 2005/85/EF om procedurer for anerkendelse af flygtningestatus. Hvad angår særlig asylansøgere, vil de, hvis der afsiges en udvisnings- eller afvisningskendelse mod dem på grund af ulovlig indrejse eller ophold i Italien inden indsendelsen af deres asylansøgning, ikke længere blive anbragt i åbne modtagelsescentre, men blive tilbageholdt i identifikations- og udvisningscentre.

Den italienske regering ledsagede disse foranstaltninger med

- **en styrket dialog med romaernes europæiske oprindelseslande (særlig den rumænske premierminister og indenrigsminister)**

- **en ny forpligtelse til at genoplive de bilaterale sikkerhedsaftaler med lande uden for Europa** i lighed med aftalen med Libyen om samarbejde til bekæmpelse af terrorisme, organiseret kriminalitet, narkotikahandel og ulovlig indvandring (undertegnet i december 2000 og trådt i kraft fra december 2002).

19.-20. juni. Europarådets menneskerettighedskommissær, hr. Hammamberg, aflægger besøg i Italien. I den rapport, der blev offentliggjort[1] den 28. juli 2008, giver menneskerettighedskommissæren udtryk for følgende: Bekymring over den nylige vedtagelse af sikkerhedspakken, som særlig sigter på EU-romaindvandrere og over, at der erklæres undtagelsestilstand i visse regioner, og den deraf følgende udvidelse af præfekternes beføjelser. Den hyppige vedtagelse af hastelovforskrifter og andre foranstaltninger i et land, der er medlem af Europarådet, er tegn på alvorlig svaghed i statsapparatet, som ikke er i stand til at finde en effektiv løsning på sociale problemer, der ikke er nye, ved hjælp af almindelige lovgivningsmæssige foranstaltninger eller andre foranstaltninger.

Det påpeges, at trods en udbredt modsatrettet tendens i de forskellige lande har folkeretten klart fastslået princippet om, at transit- eller værtslande ikke bør behandle udlændinge, hvis eneste forseelse er overtrædelse af indvandringslovgivning, som kriminelle eller potentielle kriminelle. Som det fastsættes i artikel 17, stk. 3, i den internationale konvention fra 1990 om beskyttelse af vandrende arbejdstagere og deres familiemedlemmers rettigheder skal indvandrere, der tilbageholdes for overtrædelse af bestemmelser om indvandring, så vidt muligt holdes adskilt fra dømte personer eller personer, som tilbageholdes, mens de afventer deres retssag. Selv om Italien ikke er part i denne konvention, anser kommissæren denne tekst for at være et referencepunkt for beskyttelsen af indvandreres rettigheder og nødvendigheden af at undgå, at de bliver kriminaliseret. Han tager med beklagelse regeringens uenighed på dette punkt til efterretning.

Selv om der ikke eksisterer en tilbagetagelsesaftale mellem de to lande, har Italien tvunget Libyen til at tage mange ulovlige indvandrere tilbage. Derfor har tilbagesendelserne ifølge de

[1] Se: https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1309811&Site=CommDH&BackColorInternet=FEC65B&BackColorIntranet=FEC65B&BackColorLogged=FFC679.

italienske myndigheder medført, at Italien har planlagt og overvåget den efterfølgende overførsel af de tilbagesendte fra Libyen til deres oprindelseslande[34].

25. juni. Indenrigsminister Maroni fremlægger sikkerhedspakken for det italienske senats Udvalg om Konstitutionelle Anliggender og redegør for regeringens strategi, som er:

- at gøre det lettere at udvise ulovlige indvandrere ved at betragte den ulovlige indrejse som en forbrydelse

- at gøre det lettere at udvise statsborgere fra andre EU-medlemsstater, hvis de ikke lader sig registrere efter tre måneder, ikke kan bevise, at de råder over lovlige økonomiske midler, samt at de bor i boliger, som opfylder lovkrav.

Dagen efter fortalte pressen, at der var indledt en folkeoptælling i Napoli.

2.-3. juli. Italiens faste repræsentant notificerer teksten til de italienske hasteforskrifter til Kommissionen (næstformand Barrot).

Næstformand Barrot anmoder indenrigsminister Maroni om yderligere oplysninger, særlig om anvendelsesområdet for de planlagte foranstaltninger, den retlige ramme, formålene og procedurerne for folketællingen. Kommissionen anmoder også om yderligere oplysninger om andre aspekter af sikkerhedspakken vedrørende EF-/EU-kompetencer.

7. juli. I tilknytning til det uformelle RIA-Råd mødes indenrigsminister Maroni med næstformand Barrot og Gérard Deprez.

Indenrigsminister Maroni giver foreløbige oplysninger om situationen i nomadelejrene i Italien (700-1000) og om, at formålet med folketællingen udelukkende er at yde social bistand til de berørte personer.

Deprez giver over for ministeren udtryk for bekymring over den tvetydige formulering i "ordinanze" og oplyser, at Europa-Parlamentet samme dag skulle til at drøfte en beslutning, i hvilken det udtrykker stærk bekymring over risikoen for indirekte forskelsbehandling af romaerne, hvoraf de fleste er EU-borgere. Derfor lover han straks at informere de politiske grupper om de forklaringer, han får, samt om muligheden for at acceptere Maronis invitation til at aflægge besøg i Italien med henblik på at konstatere, hvordan situationen er.

9. juli. Jonathan Faull (generaldirektør for GD Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed) skriver til Italiens faste repræsentation og anmoder Italien om at udarbejde en rapport om gennemførelsen af ordinanze inden juli 2008. Han spørger navnlig om:

- hvorvidt den første folketælling i Napoli (under henvisning til religion og etnisk tilhørsforhold) kan betragtes som en episode, der ikke bliver gentaget;

- hvorvidt principper for databeskyttelse bliver opfyldt, særlig i forbindelse med fingeraftryk, og om mindreårige under 14 identificeres i henhold til en retskendelse og kun til identifikationsformål;

- hvordan situationen er i resten af Italien, som ikke er omfattet af erklæringen om undtagelsestilstand.

Endelig beder han om til Kommissionen at fremsende teksten til andre lovforslag, der endnu ikke er vedtaget, og som er forbundet med sikkerhedspakken (tre lovdekreter, som omhandler henholdsvis unionsborgeres ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, tredjelandsstatsborgeres ret til familiesammenføring og behandlingen af flygtninge).

10. juli. Europa-Parlamentet vedtager en beslutning[1], i hvilken der gives udtryk for alvorlig bekymring over anvendelsen af ekstraordinære foranstaltninger såsom "ordinanzen" (der suspenderer almindelig lovgivning), risikoen for indirekte forskelsbehandling af romasamfundet (som det fremgår af de første folketællingsformularer, der blev uddelt i Napoli), risikoen for overtrædelse af EF-direktivet om beskyttelse af personoplysninger (95/46/EF), direktivet om gennemførelse af princippet om ligebehandling (2000/43/EF) samt direktivet om unionsborgeres frie bevægelighed (2004/38/EF).

17. juli. Indenrigsministerens vedtagelse efter udtalelsen fra den italienske databeskyttelsesmyndighed af de retningslinjer, som kommissærerne i Napoli, Rom og Milano skal følge for at beskytte personoplysninger, navnlig for mindreårige (som fastsat af EF) og undgå at oprette særlige databaser i forbindelse med folketællingen.

1. august. Indenrigsm**inister Maroni sender til næstformand Barrot en rapport om gennemførelsen af den første fase af hasteforskrifterne for nomadelejre samt teksten til tre lovdekreter** som ændret efter de parlamentariske udvalgs undersøgelse (se ovenfor), men som endnu ikke er færdigbehandlet. En sådan fremsendelse bør betragtes som et tegn på den nationale regerings særlige velvilje over for Kommissionen.

3. og 16. september. Forberedende møder mellem næstformand Barrot og LIBE-koordinatorerne (og officielle delegationsmedlemmer).

[1] Vedtagne tekster:
http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2008-0361+0+DOC+XML+V0//EN